

एलियाह - संख्या चौधौं

एलियाहको आत्मामा मिलेराइटहरूदेखि फ्युचर फर अमेरिका सम्मको भविष्यसूचक समानान्तर

Jeff Pippenger

2023-10-21

१७९८ मा अन्त्यको समयमा, दानियेल अध्याय आठ र नौको उलाइ नदीसम्बन्धी भविष्यवाणीको सन्देशको मोहोर खोलियो, र परमेश्वरको न्यायको निकटता घोषणा गर्न एलियाहको आत्मा र सामर्थ्यमा विलियम मिलरलाई उठाइयो।

“विलियम मिलर र उनका सहकर्मीहरूलाई अमेरिकामा त्यो चेतावनी प्रचार गर्ने काम सुम्पिएको थियो। यो देश महान् एडभेन्ट आन्दोलनको केन्द्र बन्यो। यहीं पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशसम्बन्धी भविष्यवाणीको सबैभन्दा प्रत्यक्ष परिपूर्ति भयो। मिलर र उनका सहकर्मीहरूको लेखन टाढा-टाढाका देशहरूमा पुऱ्याइयो। सारा संसारमा जहाँ-जहाँ मिसनरीहरू पुगेका थिए, त्यहाँ-त्यहाँ ख्रीष्टको शीघ्र पुनरागमनको सुसमाचार पठाइयो। अनन्त सुसमाचारको सन्देश टाढा-टाढासम्म फैलियो, ‘परमेश्वरसँग डराओ, र उहाँलाई महिमा देओ; किनकि उहाँको न्यायको घडी आइपुगेको छ।’” The Great Controversy, 368.

अन्त्यकालमा, सन् 1989 मा, दानियेल अध्याय 10 देखि 12 सम्मको हिद्देकेल नदीसम्बन्धी भविष्यवाणीको सन्देशको मोहोर खोलियो, र परमेश्वरको न्यायको निकटता घोषणा गर्न फ्युचर फर अमेरिका एलियाहको आत्मा र शक्तिमा खडा गरियो।

मिलेराइटहरूले न्यायको प्रारम्भको घोषणा गरे, र Future for America ले न्यायको समापनको घोषणा गर्दछ। मिलेराइटहरूको भविष्यवाणीसम्बन्धी रूपरेखा मूर्तिपूजकताको दुई उजाड पार्ने शक्तिहरू, र त्यसपछि पापत्व थियो। Future for America को भविष्यवाणीसम्बन्धी रूपरेखा मूर्तिपूजकताको तीन उजाड पार्ने शक्तिहरू, र त्यसपछि पापत्व, अनि त्यसपछि धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवाद हो।

मिलेराइटहरू फिलाडेल्फियालीहरूको रूपमा आरम्भ भए, र लाओडिसियालीहरूमा रूपान्तरित भए। फ्युचर फर अमेरिका लाओडिसियालीहरूको रूपमा आरम्भ भयो, र फिलाडेल्फियालीहरूमा रूपान्तरित हुन्छ। मिलेराइटहरूका लागि फिलाडेल्फियाबाट लाओडिसियासम्मको रूपान्तरण एलियाहको मृत्यु र मोशाको शपथसम्बन्धी उनको सन्देशसँग सम्बन्धित थियो। फ्युचर फर अमेरिकाको रूपान्तरण प्रकाशको पुस्तक अध्याय ११ मा उल्लेखित एलियाह र मोशाको मृत्यु तथा पुनरुत्थानसँग सम्बन्धित छ।

१८४४ मा न्यायको आरम्भमा, मिलेराइटहरूले कर्मेल पर्वतमा एलियाहको कार्य पूरा गरिसकेका थिए। न्यायको समापनमा, अर्थात् आइतबारको व्यवस्था लागू हुने समयमा, फ्युचर फर अमेरिका आन्दोलनले कर्मेल पर्वतमा एलियाहको कार्य पूरा गरिसकेको हुनेछ। मिलेराइट इतिहासमा, यशैया अध्याय सात, पद आठमा पहिचान गरिएका पैँसट्टी वर्षको भविष्यवाणीका तीन मार्गचिह्नहरू पुनः दोहोरिए, जब दुई राष्ट्रहरू एक राष्ट्रको रूपमा जोडिएर प्रकाश १३ को पृथ्वीका जनावरको प्रोटेस्टेन्ट सीङ्ग स्थापना गर्न आए। फ्युचर फर अमेरिका को इतिहासमा, यही पैँसट्टी वर्षका उही तीन मार्गचिह्नहरू पुनः दोहोरिन्छन्, जब दुई राष्ट्रहरू एकसाथ आएर रिपब्लिकनवादको त्यो सीङ्ग निर्माण गर्छन्, जसले अजिङ्गरङ्गै बोल्छ।

Future for America को भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासमा ती तीन मार्गचिह्नहरूमध्ये पहिलो १९८९ मा भएको अन्तको समय थियो। दोस्रो ११ सेप्टेम्बर, २००१ थियो, र तेस्रो छिट्टै आउने आइतबारको व्यवस्था हुनेछ। मिलेराइट इतिहासमा यशैया सातमा पहिचान गरिएका मार्गचिह्नहरूको क्रम, यशैयाको इतिहासमा रहेका मार्गचिह्नहरूको क्रमको उल्टो थियो। Future for America को इतिहासमा उक्त क्रम पैँसट्टी वर्षको पहिलो सन्दर्भसँग मेल खान्छ, यद्यपि अन्त्यमा समयको कुनै तत्त्व अब रहँदैन। २२ अक्टोबर, १८४४ देखि, भविष्यवाणीसम्बन्धी समयको कुनै पनि प्रयोग शैतानी भ्रम हो।

यशैया सातमा प्रस्तुत गरिएझैं तीनवटा मार्गचिन्हहरूको क्रमलाई कायम राख्नुपर्ने भविष्यसूचक औचित्य—मिलेराइट इतिहासमा देखिने तिनको उल्टो क्रमको विपरीत—आंशिक रूपमा “पहिलो उल्लेख”को नियममा आधारित छ। पैसठी वर्षको क्रमको पहिलो उल्लेख यशैया सातमै गरिएको छ; र यद्यपि पैसठी वर्षको समयसम्बन्धी तत्त्व अब रहँदैन, ती वर्षहरूले प्रतिनिधित्व गरेको भविष्यसूचक इतिहासको अन्तिम परिपूर्ति अन्त्यकालको आन्दोलनमा घटित हुँदा पनि, ती तीनवटा मार्गचिन्हहरू अझै पहिचान गरिन्छन्, र तिनले यशैयाको इतिहासमा रहेको क्रमलाई नै कायम राख्छन्।

मार्गचिन्हहरूको पहिलो क्रमलाई यथावत् राख्नुपर्ने दोस्रो औचित्य भनेको त्यो सम्बन्ध हो, जहाँ मिलरवादी इतिहासमा पैसठ्ठी वर्षहरू पूरा भएका थिए, र मिलरवादी आन्दोलनको Future for America को आन्दोलनसँग रहेको निरन्तरता हो। मिलरवादी इतिहास आरम्भ थियो र Future for America अन्त्य हो।

मिलेराइटहरूको आन्दोलन सन् १८६३ मा समाप्त भयो, जब कानुनी रूपमा संगठित सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डलीको आरम्भ भयो। त्यही बिन्दुमा, सन् १७९८ मा अन्तको समयमा, जब उलाइ नदीको दर्शनको मोहोर खोलियो, आइपुगेको एलियाह सन्देशवाहकलाई मौन पारियो र मोहोरबन्द गरियो। सन् १९८९ मा, अन्तको समयमा, जब हिदैकेल नदीको दर्शनको मोहोर खोलियो, एलियाह सन्देशवाहक पुनः फर्कियो।

मार्गचिह्नहरूको मौलिक क्रमलाई यथावत् राख्नुपर्ने तेस्रो औचित्य, पृथ्वीको पशु र त्यसका दुई सिङहरूलाई सम्बोधन गर्ने भविष्यवाणीको रेखामा पाइन्छ। मिलेराइट इतिहासमा, प्रोटेस्टेन्टवादको सिङ गठन गर्न दुई राष्ट्रहरूलाई एकताबद्ध गरियो। फ्युचर फर अमेरिका को इतिहासमा, धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवाद र धर्मत्यागी रिपब्लिकनवादका दुई सिङहरू एकैसाथ जोडिएर त्यस एउटै राष्ट्रको गठन गर्नेछन्, जो पशुको “प्रतिमा” पनि हो, र पशुको “प्रतिमा” नै “हो” पनि। अन्तिम इतिहासमा एकत्र भई चर्च र राज्यको एउटै सिङ गठन गर्ने ती दुई राष्ट्रहरूले आफ्नो त्यो पूर्तिलाई आइतबारको व्यवस्थामा प्राप्त गर्छन्।

जब पशुको प्रतिमा पूर्ण रूपमा विकसित हुन्छ, तब आइतबारको व्यवस्था पारित गराउन सक्ने यसको सामर्थ्यद्वारा त्यसको परिपूर्णता प्रमाणित हुन्छ। त्यस प्रतिमाको विकास समयको एक प्रक्रिया हो, तर पशुको छाप समयको एउटा निश्चित बिन्दु हो। प्रतिमाको विकास हुने समय १७९८ देखि १८४४ सम्म मन्दिर निर्माण गरिएका छयालिस वर्षद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। पशुको प्रतिमा विकसित भइरहेको समयावधिमा गणतान्त्रिक सिङले एक धार्मिक-राजनीतिक मन्दिर निर्माण गर्दछ।

पशुको प्रतिमाको विकास अगमवाणीअनुसार सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भयो। त्यस संकटले Patriot Act को आगमनलाई चिन्हित गर्‍यो, जसले संवैधानिक कानुनलाई अंग्रेजी कानुनको आधारबाट रोमी कानुनको आधारतर्फ परिवर्तन भएको जनायो। अंग्रेजी कानुन यस सिद्धान्तमा आधारित छ कि कुनै व्यक्ति दोषी प्रमाणित नभएसम्म निर्दोष हुन्छ, र रोमी कानुन यस सिद्धान्तमा आधारित छ कि कुनै व्यक्ति निर्दोष प्रमाणित नभएसम्म दोषी हुन्छ।

११ सेप्टेम्बर, २००१ देखि आइतबारको व्यवस्था लागू नहुँदासम्म खडा गरिने राजनीतिक मन्दिरलाई पशुको प्रतिमाको गठनद्वारा पनि चित्रित गरिएको छ। भविष्यवाणीसम्बन्धी समय अब उपयुक्त छैन, त्यसैले प्रोटेस्टेन्टवादको सिङले आध्यात्मिक मन्दिर खडा गर्न लगाएका छयालीस वर्षले, रिपब्लिकनवादको सिङले आफ्नो धार्मिक-राजनीतिक मन्दिर उठाउने समयको कुनै एक बिन्दुलाई होइन, तर एउटा अवधिलाई चित्रित गर्दछ।

यशैया सातमा प्रतिनिधित्व गरिएका पैसठ्ठी वर्षका तीनवटा वेमार्कहरूको उही क्रम लागू गर्नका लागि तीनवटा मुख्य औचित्यहरू यी हुन्: पहिलो, पहिलो उल्लेखको नियम; ई.पू. ७४२, ई.पू. ७२३ र ई.पू. ६७७, अर्थात् उन्नाइस वर्षपश्चात् छयालिस वर्ष। मिलेराइट इतिहासमा यो यसको विपरीत थियो; १७९८, १८४४ र १८६३, अर्थात् छयालिस वर्षपश्चात् उन्नाइस वर्ष।

दोस्रो औचित्य एलियाहको भूमिका र कार्यसम्बन्धी सन्देशको निरन्तरता हो। एलियाह अन्त्यको समयमा 1798 मा आइपुगे, जब दानिएलको पुस्तक खोलियो (Daniel 8:14), र त्यसपछि 1840 देखि 1844 सम्म कर्मल पर्वतको

विवादमा आइपुगे, अनि 1863 मा चलन र परम्पराको धर्मशास्त्रसँगै फेरि बन्द गरिए। एलियाह फेरि 1989 मा अन्त्यको समयमा आइपुगे, जब दानिएलको पुस्तक खोलियो। उहाँ अगमवाणीगत रूपमा September 11, 2001 सम्म यात्रा गर्नुभयो, जहाँ कर्मल पर्वतको विवाद प्रारम्भ हुन्छ, र त्यो चाँडै आउने Sunday law मा गएर मात्र समाप्त हुन्छ। एलियाहको भूमिका र कार्यको निरन्तरताले यशैया सातमा पहिचान गरिएका मार्गचिह्नहरूको क्रमलाई समर्थन गर्दछ।

पृथ्वीको पशुका दुई सीडहरूको सन्दर्भले यो पहिचान गराउँछ कि दुवै सीडहरू दुई शक्तिबाट एउटामा रूपान्तरित हुन्छन्—एउटा बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको आरम्भमा, र अर्को त्यसको अन्त्यमा। जब आरम्भ वा अन्त्यका दुई लट्टीहरू एकत्रित गरी एउटै राष्ट्रका रूपमा जोडिन्छन्, तब तिनलाई आरम्भमा कुनै आत्मिक मन्दिर निर्माण गर्ने, वा अन्त्यमा धार्मिक-राजनीतिक आत्मिक मन्दिर निर्माण गर्ने रूपमा चित्रित गरिएको छ। त्यो जाली मन्दिर पोपीय मन्दिरको प्रतिरूप हो, जहाँ परमेश्वरको मन्दिरमा पोप स्वयंलाई परमेश्वर घोषणा गर्दै आसन ग्रहण गरेको हुन्छ।

जब संयुक्त राज्य अमेरिका आइतबार-व्यवस्थाको सन्दर्भमा अजिङ्गरझैँ बोल्नेछ, तब त्यसले ठीक त्यही प्रतिमालाई पूरा गरिरहेको हुनेछ, किनकि त्यसले एक जाली मन्दिर निर्माण गरिसकेको हुनेछ, जहाँ कलीसिया र राज्य एउटै लट्टीमा संयुक्त गरिएका हुनेछन्, र त्यस सम्बन्धमाथि कलीसियाकै नियन्त्रण रहनेछ।

यशैया सातमा अगमवक्ता यशैयाले आफ्नो छोरा लिएर, धुनियाको खेततिर रहेको माथिल्लो पोखरीको नालामार्फत राजा आहाजलाई सन्देश घोषणा गर्न गए।

तब परमप्रभुले यशैयालाई भन्नुभयो, “अब तँ र तेरो छोरो शिअर-याशूब आहाजलाई भेट्न निस्क; धोबीको खेततर्फ जाने राजमार्गमा रहेको माथिल्लो पोखरीको नालीको अन्त्यमा।” यशैया ७:३.

“शेआरयाशूब” भन्ने शब्दको अर्थ “एउटा अवशेष फर्केर आउनेछ” हो। मिलेराइटहरूको प्रारम्भिक आन्दोलनको अवशेष १९८९ मा Future for America को आन्दोलनमा फर्केर आयो। यशैया र उनका पुत्रले पिता र पुत्रको रूपमा रहेको आफ्नो सम्बन्धद्वारा एउटा आरम्भ र एउटा अन्त्यको प्रतिनिधित्व गर्छन्। उनीहरूले एलियाहको त्यो आत्मालाई प्रकट गर्छन्, जसले पिताहरूको हृदय सन्तानतर्फ र सन्तानको हृदय पितातर्फ फर्काउनुपर्ने थियो। यशैयाले दुष्ट राजा आहाजलाई एलियाहको सन्देश घोषणा गरिरहेका थिए। अन्य दुष्ट कार्यहरूका साथै, आहाज पवित्रस्थानका सेवाहरू बन्द गरिदिनु र त्यसको स्थानमा अशशूरी मन्दिरको एउटा प्रतिरूप खडा गर्नुका लागि चिनिन्छ।

आहाज बीस वर्षका थिए जब तिनीले राज्य गर्न थाले, र तिनीले यरूशलेममा सोह्र वर्ष राज्य गरे; तर तिनीले आफ्ना पिता दाऊदले जस्तै परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको दृष्टिमा ठीक काम गरेनन्। बरु तिनी इस्राएलका राजाहरूको मार्गमा हिंडे, यहाँसम्म कि तिनीले आफ्नै छोरालाई आगोबाट पार गराए, ती जातिहरूका घृणित कामहरूअनुसार, जसलाई परमप्रभुले इस्राएलका सन्तानहरूका सामुबाट धपाइदिनुभएको थियो। अनि तिनीले उच्च स्थानहरूमा, पहाडहरूमा, र प्रत्येक हरियो रूखमुनि बलि चढाए र धूप जलाए। त्यसपछि अरामका राजा रेजीन र इस्राएलका राजा रमल्याहका छोरा पेकह युद्ध गर्न यरूशलेममाथि चढाइ आए; र तिनीहरूले आहाजलाई घेरे, तर तिनीलाई जित्न सकेनन्। त्यस समयमा अरामका राजा रेजीनले एलाथलाई फेरि अरामको अधिकारमा ल्याए, र यहूदीहरूलाई एलाथबाट निकाले; अनि अरामीहरू एलाथमा आए र आजको दिनसम्म त्यहीं बसे। तब आहाजले अशशूरका राजा तिग्लथपिलेसेरकाहाँ दूतहरू पठाएर भने, “म तपाईंको दास र तपाईंको पुत्र हुँ; चढाइ आउनुहोस्, र मलाई अरामका राजाको हातबाट र इस्राएलका राजाको हातबाट, जो मेरा विरुद्ध उठेका छन्, बचाउनुहोस्।” अनि आहाजले परमप्रभुको भवनमा र राजाको भवनका भण्डारहरूमा भेटिएको चाँदी र सुन लिएर अशशूरका राजाकाहाँ उपहारस्वरूप पठाए। अशशूरका राजाले तिनको कुरा सुने; किनकि अशशूरका राजा दमिश्कको विरुद्ध चढाइ गए, र त्यसलाई कब्जा गरे, र त्यहाँका मानिसहरूलाई कैदी बनाएर कीरमा लगे, र रेजीनलाई मारे। अनि राजा आहाज अशशूरका राजा तिग्लथपिलेसेरलाई भेट्न दमिश्क गए, र दमिश्कमा भएको एउटा वेदी देखे; अनि राजा आहाजले त्यस वेदीको बनावट र त्यसको नमुना, त्यसको सम्पूर्ण कारीगरीअनुसार,

पूजाहारी ऊरियाहकहाँ पठाए। तब पूजाहारी ऊरियाहले राजा आहाजले दमिशकबाट पठाएका सबै कुराअनुसार एउटा वेदी बनाए; यसरी पूजाहारी ऊरियाहले राजा आहाज दमिशकबाट फर्कनुअघि नै त्यो तयार गरे। अनि जब राजा दमिशकबाट फर्केर आए, तब राजाले त्यो वेदी देखे; र राजा वेदीनजिक गए, र त्यसमाथि चढावा चढाए। अनि तिनले आफ्नो होमबलि र अन्नबलि जलाए, आफ्नो पेयबलि उँड्याए, र आफ्नो मेलबलिहरूको रगत वेदीमाथि छर्के। अनि तिनले परमप्रभुको सामुन्ने रहेको काँसाको वेदीलाई पनि, भवनको अगाडिबाट, अर्थात् वेदी र परमप्रभुको भवनको बीचबाट सारेर, त्यस वेदीको उत्तरपट्टि राखे। अनि राजा आहाजले पूजाहारी ऊरियाहलाई आज्ञा गर्दै भने, “यस ठूलो वेदीमाथि बिहानको होमबलि, साँझको अन्नबलि, राजाको होमबलि र उनको अन्नबलि, साथै देशका सबै मानिसहरूको होमबलि, तिनीहरूको अन्नबलि, र तिनीहरूको पेयबलि जलाऊ; अनि होमबलिको सबै रगत र बलिको सबै रगत यसैमाथि छर्क। तर काँसाको वेदीचाहिँ मेरा निम्ति सोधपुछ गर्नका लागि हुनेछ।” पूजाहारी ऊरियाहले राजा आहाजले आज्ञा गरेका सबै कुराअनुसार गरे। अनि राजा आहाजले आधारहरूका किनाराहरू काटिदिए, र तिनबाट धुने भाँडाहरू हटाए; अनि त्यसको मुनि रहेका काँसाका गोरुहरूमाथिबाट समुद्रलाई झारी, ढुंगाको छाप्रोमाथि राखे। र सबैका निम्ति तिनीहरूले भवनभित्र बनाएको आच्छादन, तथा बाहिरको राजकीय प्रवेशद्वार पनि, अश्वरूका राजाका कारण, तिनले परमप्रभुको भवनबाट फेरिदिए। २ राजा १६:२-१८।

अश्वरूका राजा उत्तरका राजाको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो पोपसत्ताको प्रतीक हो। दुष्ट राजा आहाज यहूदाको, अर्थात् वास्तविक महिमामय देशको, वास्तविक अगुवा थियो। जब यशैया र उनका छोरा धुनेको खेतछेउको माथिल्लो पोखरीको नालामा “एक जना बाँकी फर्कनेछ” भन्ने सन्देशसहित उनीसँग भेटे, तब त्यो दुष्ट राजा उत्तर र दक्षिणबीचको गृहयुद्धको सङ्कटमा थियो। त्यस सङ्कटमा उनले अगमवक्ता यशैयामार्फत परमेश्वरले दिनुभएको सन्देशलाई अस्वीकार गरे, र संरक्षणको लागि वास्तविक उत्तरका राजातर्फ हात बढाए।

यशैया सातको प्रसङ्गले गृहयुद्धको समयमा परमेश्वरतर्फ होइन, बरु गठबन्धनका निम्ति पोपसत्तातर्फ हात बढाउने आत्मिक महिमायुक्त देशका एक अगुवालाई चित्रित गर्दछ। आहाजको परमेश्वरविरुद्धको विद्रोह यसरी प्रतिनिधित्व गरिएको छ कि उनले उत्तरका राजाको दर्शन गर्न गए, उत्तरका राजाका देवताको मन्दिरको नमूना बनाए, र त्यस मन्दिरको नमूना यरूशलेमका महायाजककहाँ पठाए; त्यसपछि महायाजकले परमेश्वरको पवित्रस्थानका पवित्र प्राङ्गणभित्र त्यस जाली मन्दिरको प्रतिरूप निर्माण गरे। दुष्ट राजा आहाजले राज्यको प्रतिनिधित्व गर्छन्, र महायाजकको सहकार्यले मण्डली र राज्यको संयोजनलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

त्यो वास्तविक विद्रोहले आत्मिक शोभायुक्त देशका त्यस अगुवाको विद्रोहलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले पापसत्ताको (उत्तरका राजाको) उपासना-सेवाको नक्कल गर्दछ र परमेश्वरको पवित्रस्थानको साँचो आराधनालाई बन्द गरिदिन्छ। आहाजको विद्रोहले संयुक्त राज्य अमेरिकाको त्यस नेतृत्वलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले शोभायुक्त देशमा एउटा जाली मन्दिर खडा गर्दछ, जो उत्तरका राजाको मन्दिरको प्रतिलिपि हो।

यशैया सातको भविष्यवाणीसम्बन्धी परिवेशले पृथ्वीको पशुको सुरुआती पैँसट्टी वर्षहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र अझ प्रत्यक्ष रूपमा पृथ्वीको पशुको अन्तिम अवधिलाई। यशैया सातको भविष्यवाणीसम्बन्धी परिवेशबाट संकलन गर्न सकिने धेरै प्रकाश छ, तर यस बिन्दुमा हामी केवल यही सिद्धान्त प्रयोग गरिरहेका छौँ कि ख्रीष्टले कुनै वस्तुको अन्त्यलाई त्यसै वस्तुको सुरुआतद्वारा चित्रण गर्नुहुन्छ। यहाँ हामी यो प्रयोग मुख्यतः यशैया सातको ऐतिहासिक परिवेशका परिणामहरूमा गहिराइसम्म प्रवेश गर्नका लागि होइन, बरु यस अनुप्रयोगलाई प्रस्तुत गर्नका लागि गरिरहेका छौँ। हामी यो पहिचान गरिरहेका छौँ कि जब धर्मत्यागी गणतन्त्रवादको सीड धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादको सीडसँग एकजुट हुन्छ, तब त्यो एक कुटिल मन्दिरको स्थापनाको प्रतिनिधित्व हो।

नक्कली मन्दिरको स्थापना, जुन उत्तरका राजाको मन्दिरको नमूनाअनुसार बनाइएको छ, त्यस इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जब पशुको मूर्ति निर्माण गरिन्छ; र यही परमेश्वरका जनहरूका लागि महान् परीक्षा हो, जसद्वारा तिनीहरूको अनन्त गन्तव्यको निर्णय गरिनेछ।

“प्रभुले मलाई स्पष्ट रूपमा देखाउनुभएको छ कि अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुभन्दा अघि नै पशुको प्रतिमा स्थापित हुनेछ; किनकि यही नै परमेश्वरका जनहरूका लागि महान् परीक्षा हुनेछ, जसद्वारा तिनीहरूको अनन्त नियति निर्णय गरिनेछ।

“यो त्यो परीक्षा हो जुन परमेश्वरका जनहरूले छाप लगाइनुअघि अवश्य भोग्नुपर्छ। जस-जसले उहाँको व्यवस्था पालन गरेर र जाली विश्रामदिन स्वीकार गर्न अस्वीकार गरेर परमेश्वरप्रतिको आफ्नो निष्ठा प्रमाणित गरे, तिनीहरू प्रभु परमेश्वर यहीवाको पताकामुनि पङ्क्तिबद्ध हुनेछन्, र जीवित परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्नेछन्। जसले स्वर्गीय उद्गमको सत्य त्यागेर आइतबारको विश्रामदिन स्वीकार गर्छन्, तिनीहरूले पशुको छाप प्राप्त गर्नेछन्।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 976.

लाओदिकियाको “परमेश्वरका जनहरू” भएका सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्टहरूका निम्ति, कृपाकाल समाप्त हुनुअघि घट्ने एउटा “महान् परीक्षा” छ। यही “परीक्षा” हो, जुन उनीहरूले “छाप लगाइनुअघि” अवश्य पार गर्नुपर्छ। परमेश्वरको छाप र कृपाकालको समाप्ति आइतबारको व्यवस्थाको समयमा हुन्छ। पशुको प्रतिमाको निर्माण त्यस्तो अवधिमा हुन्छ, जसले आइतबारको व्यवस्थातर्फ डोर्‍याउँछ र त्यहीँ गएर परिपूर्णतामा पुग्छ। पशुको प्रतिमा र त्यसको निर्माण यस्तो सत्य हो, जसले हाम्रो अनन्त गन्तव्यको निर्णय गर्नेछ। त्यस प्रतिमाको निर्माणलाई दुईवटा लट्टीलाई जोडेर एउटै राष्ट्र बनाइने प्रतीकद्वारा चित्रण गरिएको छ। ती दुई लट्टीहरूको संयोजन संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहासको आरम्भमा हुन्छ, अनि फेरि त्यसको अन्त्यमा पनि हुन्छ। प्रारम्भमा प्रोटेस्टेन्ट सीङ्ग स्थापना गर्न दुई लट्टीहरू जोडिएका थिए, र अन्त्यमा रिपब्लिकन सीङ्ग स्थापना गर्न दुई लट्टीहरू जोडिन्छन्।

१७९८ देखि १८४४ को प्रारम्भिक इतिहासमा, प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गको मन्दिर खडा गरियो। उन्नाइस वर्षपछि, रिपब्लिकन सिङ्गका पहिलो रिपब्लिकन राष्ट्रपति थुमाजस्तै बोले, र त्यसो गर्दा दासहरूलाई स्वतन्त्र गर्ने प्रक्रियाको आरम्भ गरे, तर त्यसको मूल्य उहाँले आफ्नो जीवनद्वारा चुकाउनुपर्थ्यो। परमेश्वरको थुमा पापको दासत्वबाट मानवजातिलाई मुक्त गर्न क्रूसमा मर्नुभयो, तर त्यसको मूल्य उहाँले आफ्नो जीवनद्वारा चुकाउनुभयो। क्रूस नै मुक्ति-घोषणा हो। जुन इतिहासमा रिपब्लिकन सिङ्गले दासहरूलाई स्वतन्त्र गरिरहेको थियो, त्यस इतिहासमा प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गले दासत्वको भविष्यवाणीलाई अस्वीकार गर्‍यो। आइतबारको व्यवस्थाको इतिहासमा, जब रिपब्लिकन सिङ्गले आत्मिक दासत्वलाई पुनःस्थापित गरिरहेको हुनेछ, प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गले बन्दीहरूलाई स्वतन्त्र पार्ने सन्देश घोषणा गरिरहेको हुनेछ।

पृथ्वी-पशुको रिपब्लिकन सिङ्गको अन्तिम राष्ट्रपति अजिङ्गरङ्गैँ बोल्नेछ, र जब उसले त्यसो गर्नेछ, तब साँचो प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गलाई एक झण्डाचिह्नको रूपमा उठाइनेछ। यो कुरा शाब्दिक र आत्मिक मादी-फारसी साम्राज्यका दुई सिङ्गहरूमा प्रतिरूपित गरिएको छ। शाब्दिक मादी-फारसी साम्राज्य बाइबलीय भविष्यवाणीको दोस्रो राज्य थियो, र बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य आत्मिक मादी-फारसी साम्राज्य हो। दानिएलको पुस्तकमा, मादी-फारसको भेडालाई संयुक्त राज्य अमेरिकाझैँ दुई सिङ्गहरू थिए, तर दोस्रो सिङ्ग पछि उठ्यो।

त्यसपछि मैले मेरा आँखा उठाएँ, र हेरेँ, अनि हेर, नदीको अगाडि दुई वटा सिङ्ग भएको एउटा भेडो उभिएको थियो; र ती दुई सिङ्ग अग्ला थिए; तर एउटा अर्कोभन्दा अग्लो थियो, र जो अग्लो थियो त्यो पछिल्लो पटक उम्रेको थियो। दानिएल ८:३.

पृथ्वीको पशु र त्यसका दुई सिङ्गहरूको भविष्यवाणीमय इतिहासमा, प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गलाई पहिले पहिचान गरिएको थियो, तर उक्लेर कार्य सम्पन्न गर्नुको सट्टा त्यो लाओडिसियाली अन्धोपनको उजाडस्थानतिर पछि हट्यो। त्यस इतिहासमा, जब रिपब्लिकन सिङ्गले अजिङ्गरङ्गैँ बोल्छ, र छिट्टै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था पारित गर्छ, तब साँचो प्रोटेस्टेन्ट सिङ्ग अन्ततः एउटा झण्डाको रूपमा उठाइनेछ। केवल ती लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्टहरू, जसले पशुको मूर्तिको गठनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको परीक्षालाई चिन्छन्, कृपाको समय बन्द हुँदा परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्नेछन्। यस परीक्षण प्रक्रियालाई पहिचान गराउने सन्देश अहिले त्यसबाट लाभान्वित हुन चाहने जो कोहीका निम्ति उन्मोचित भइरहेको छ।

एलियाह सबै मानिसहरूकहाँ आएर भने, “तिमीहरू कहिलेसम्म दुई मतहरूको बीचमा अलमलिरहनेछौ? यदि परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ भने उहाँकै पछि लाग; तर यदि बाल हो भने त्यसकै पछि लाग।” अनि मानिसहरूले उनलाई एक शब्द पनि उत्तर दिएनन्। १ राजा १८:२१